

Befolkningen, er der desværre Udsigt til, at ogsaa de indirekte Skatter ville høre op med at stige. Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem som Ordfører ved 3dje Behandling udtrykkelig viste os, at der i Aar ganske vist var beregnet en Stigning af Indtægterne paa Finansloven, men at Udgiftsstigningen var saa meget større, at den oversteg den forventede Indtægtsforøgelse med 800,000 Kr. Dette forekommer mig at være overmaade betænkeligt, ligesom det forekom den ærede Ordfører. Derfor tror jeg ogsaa, at vi ere ganske enige om, at det ikke gaar an i Længden blot at lade staa til og have Underbalance Aar efter Aar. Det, at Kassebeholdningen er en Snes Mill. Kr., hvad betyder det, naar vi nu om nogle Aar staa over for saadanne Udgifter som dem, jeg for lidt siden omtalte til Jærnbanner, Bygninger o. s. v. o. s. v. Skulle vi ind i en Udgiftsperiode som den, vi nu skulle ind i, er det ikke heldigt at staa med en tom Kasse. Vi kunne faa god Brug for Kassebeholdningen til de store ekstraordinære Sager, vi skulle ind paa, uden at vi behøve at sluge den til de aarlige ordinære Bevillinger.

Scavenius: Jeg vil tillade mig en lille Bemærkning til den meget ærede Ordfører (C. Hage): Jeg tror, at den meget ærede Ordfører har Ret i, at der er en rimelig Udsigt til, at de indirekte Afgifter ville stige, saa længe vi have den finansielt set i alt Fald ganske udmærkede Toldlov, som vi heldigvis fik lavet i 1863 og 64, og uden hvilken Landet i Aarene efter den ulykkelige Krig sandsynligvis vilde være gaaet fallit. Saa længe vi have den, er der vist al mulig Grund til at antage, at de indirekte Skatter ville stige, og at vi for saa vidt kunne se temmelig rolig paa en Underbalance opført med 2 Mill. Kr. Men den ærede Ordfører synes mig at glemme en lille Smule, at der paa § 28 staa opført ikke alene en hel Mængde Lovforslag om Dampfærgeforbindelse, Jærnbaneanlæg etc., som ikke blive til noget i Aar, men der staa ogsaa et Par Love, som ere blevne til noget, og som ganske sikkert ville medføre en Udgift af 3—3½ Mill. Kr., nemlig

Skoleloven og Loven om Husmandslodderne, supponeret at den bliver brugt selvfølgelig, og naar man ser hen hertil, er jeg meget bange for, at det kommende Statsregnskab ikke vil vise noget Overskud, men derimod en meget betydelig Underbalance. Naar derfor den ærede Ordfører sluttede med, at man endelig ikke maatte puge Penge op i Statskassen, for de kunde jo maaske en Gang blive brugte ad provisorisk Vej som i gamle Dage, saa tror jeg oprigtig talt ikke, der er nogen stor Fare for denne Opsamling, naar vi blot blive ved med den Finanshusholdning, som vi have ført i de senere Aar, blive ved at bygge saa mange Jærnbanner, som vi nogenlunde kunne overkomme, selv om der ikke er nogen Brug for dem, og blive ved at give saa mange Penge til Hayneanlæg, som ogsaa godt kunne undværes, og uhyre Broer som den over Lille Bælt, — naar vi blot blive ved dermed og saa søge at faa Skatterne nedsatte, tror jeg nok, at Faren for at puge Penge sammen i Statskassen ikke er stor.

Ordføreren (C. Hage): Jeg er ingenlunde uenig med det ærede Medlem (Scavenius), og jeg har ved adskillige Lejligheder sagt omtrent det samme. Dog maa jeg gøre opmærksom paa, at hvad det her drejer sig om, er Finanslovforslaget for Finansaaret 1899—1900, og der klare vi os nok. Paa § 28 staa ganske vist Skoleloven opført, men den faar ingen finansiel Virkning i det kommende Finansaar. Der staa ogsaa en anden Lov, Toldloven. Jeg indrømmer, at hvis den skulde blive vedtagen, inden vi skilles, kunde det muligvis komme til at se mere sort ud med Balancen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 27 III. b. af Flertallet (se foran)

vedtoges med 71 Stemmer mod 28.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 90 Stemmer.